Budai Perspektíva

Megjelent iskolaújságunk harmadik száma! 2025 tavaszi számunk az alábbi cikkeket tartalmazza:

- Interjú: Majzik Daniella 12.c osztályos tanulót Erdei Réka kérdezte
- 120 éve született József Attila – Műfordító, parafrázisíró és illusztrációkészítő verseny eredménye
- *Téli fény* – Keszi Csongor verse
- Vörös Viktória: *Ellenséges szobatárs* – Batuska Lotti könyvajánlója
- *Nem vagyok bűnös* – Bacsó Dani ön- és társadalomkritikája
- Rick Riordan: *A titán átka* – Radács Béni könyvajánlója
- *Hóvirágok bújtak a fák tövébe* – Ebid Hanna verse
- Nagyikvai Dávid beszámolója a Kárpát-medencei helyesírási verseny döntőjéről
- Beszámoló a bécsi Forma-1-es kiállításról
- Sítábori élménybeszámoló – Blaschek Petra írása
- Alumnirovat: Továbbtanulási ajánló
- DÖK-cikkek: Diákönkormányzatunk fővárosi és külföldi kapcsolatai

Budai Perspektíva

Interjú Majzik Daniellával
Írta: Erdei Réka (10.B)

Diákinterjúmat Majzik Daniella 12.c osztályos tanulóval készítettem, akinek sportsikereiről hallhattak már a budaisok. Kérdéseimmel a sportoló Danát szerettem volna közelebbről megismerni.

Réka: Sokan tudhatják, hogy versenyszerűen sportolsz. Pontosan milyen sportról van szó? Hány éve foglalkozol vele?

Dana: Akrobatikus sporttánccal foglalkozom már 15 éve.

Réka: Mi vezetett a versenykarrierhez? Eleinte hobbi volt? Vagy esetleg mindig a versenyzés volt a cél?

Dana: Szüleim szerették volna még kis koromban, hogy elkezdjek valamit sportolni, és így jött a tánc. A cél mindig is az volt, hogy versenyezzek.

Réka: Váltottál valaha csapatot?

Dana: Nem.

Réka: Sportoltál valami mást életedben?

Dana: Nem.

Réka: Mennyire befolyásolja a mindennapjaidat a sport? Bezavar az iskolai és a közösségi életedbe?

Dana: Szerencsére egyáltalán nem befolyásolja, mert már kis korom óta csinálom, és így lettek beosztva a mindennapjaim. Szüleim segítettek, hogy hogyan osszam be az időmet, mind az iskola, a család, a barátok, az edzés és a versenyzés között.

Budai Perspektíva

Réka: Csapatoddal milyen a kapcsolatod? Mindenkire barátként tekintesz, vagy inkább családias a hangulat?

Dana: Tökéletes a kapcsolatom minden csapattársammal, amikor bemegyek, azt érzem, hogy ez a második otthonom.

Réka: Gondolkoztál arról, hogy sporttal kapcsolatban tanulnál tovább?

Dana: Igen, ezért is jelentkeztem a Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem sportszervezői szakára.

Réka: Hogyan fedezted fel a táncot? Milyen stílusok érdekelnek?

Dana: Szüleim vittek le először edzésre, és első látásra szerelem volt. A jazztől kezdve a hiphopig minden stílusban táncolok, és mindegyiket nagyon szeretem.

Réka: Van bármilyen tanácsod kezdő versenyzőknek és sportolóknak?

Dana: Legyenek kitartóak, és ha segítségre van szükségük, akkor legyenek bátrak, és kérjenek segítséget akár az iskolában, akár az edzésen.

Réka: Melyik eredményeidre vagy a legbüszkébb?

Dana: A világbajnoki első, harmadik és hetedik helyre, az Európa-bajnokságon elért első helyezésre, valamint a világkupán elért első helyezésre.

Réka: Köszönöm szépen a válaszokat, és sok sikert kívánok a további versenyzéshez!

Budai Perspektíva

Irodalmi rovat

120 éve született József Attila
Műfordító, parafrázisíró és illusztrációkészítő verseny
a Budai Gimnáziumban és a Budai Technikumban

EREDMÉNYEK

1. helyezett: Tóth Hanna és Szij Laura (11.e)

műfordítás: *Tedd a kezed…*

1. helyezett: Szebenszki Soma Bojan (9.dk)

műfordítás: *Istenem*

2. helyezett: Bere Ábel (11.f)

parafrázis: *Tudod, hogy nincs bocsánat*

3. helyezett: Ebid Hanna (11.b)

parafrázis: *Tudod, hogy nincs bocsánat*

4. helyezett: **Makkos Kincső (12.b)**

illusztráció és műfordítás: *Áldalak búval, vigalommal*

5. helyezett: **Kósa Veronika (12.f)**

3 műfordítás

6. helyezett: Tóth Daniella (11.a)

műfordítás: *Tedd a kezed…*

Budai Perspektíva

Irodalmi rovat
Téli Fény
Írta: Keszi Csongor (12.F)

Tél dere szántja a bolti bakát,
Fényesre ázik a polci kabát,
S éltem e fényben, tél dere éppen,
Elmetszi rózsák szép mosolyát.

Tél fagyja űzi a kis őzgidát,
Kiszökken, surran az erdőn át,
Menekül szegény, nincsen remény,
Érzi már minden a télnek szagát.

Tél hava gyűri a rétnek füvét,
Tél szele fújja a fák oldalát,
S míg megfagyok én, vakító fény,
Jégcsappá váltja a víz csobaját.

Budai Perspektíva

Míg üvölt a tél, én csendben vagyok,

Szíven szúrnak a téli zajok.

Recsegő jég, sok remegő szív,

A fény elbaktat, elandalog.

Hogy visszajöjjön, alig várom,

Elnyom majd egy téli álom.

Szemem nyitva, szívem titka,

S fény lesz: Fény a láthatáron.

Budai Perspektíva

Irodalmi rovat
Vörös Viktória: *Ellenséges szobatárs* című regény ajánlója
Írta: Batuska Lotti (9.NYB)

A történet főszereplője Pam, egy egyetemista lány, aki a legjobb barátnőjével kezdi el egyetemista éveit. A lányt kisebb keveredés miatt a fiúk szintjére osztották be a kollégiumban, ezzel veszi kezdetét az izgalmas történet. Új szobatársa egy Adrian nevű srác, akinek jelenléte rögtön felborítja Pam nyugodt mindennapjait. Kezdetben nehezen találják a közös hangot, és bár Pam próbál nyitni felé, Adrian minden közeledést visszautasít.

Az első néhány fejezetben mindennapi konfliktusok sorozata tárul elénk. Pam próbál betartani bizonyos szabályokat, ám Adrian nem igazán foglalkozik ezekkel, ezért fokozatosan kiéleződik közöttük a viszony. Pam megérzi, hogy Adrian ridegsége mögött talán több is rejlik, és lassan kiderül, hogy nehéz múltja és családi problémái vannak, amelyek részben megmagyarázzák viselkedését. Az ötödik fejezet végére Pam kezdi meglátni Adrian zord felszín mögött rejtőző sebezhetőségét, és bár még távol állnak egymástól, Pam egyre jobban megérti, Adrian miért olyan, amilyen. Az eseményeket közben mind a két fél barátai is bonyolítják.

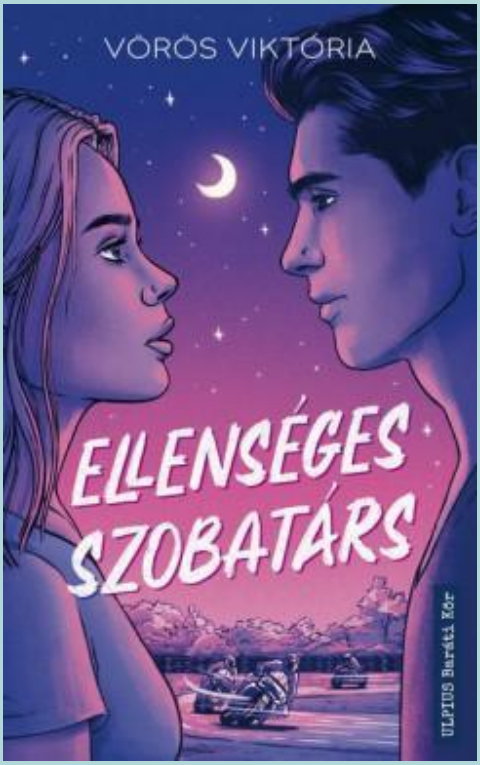

A könyv a főszereplők ellentétét és fokozatos megismerkedését mutatja be, miközben egyre feszültebbé válik a történet.

Romantikus regények kedvelőinek feltétlen ajánlom!

Irodalmi rovat
Egy ′84-es híradós elmélkedése az igazságról
Írta: Bacsó Dániel (10.A)

Vélemény szerint: vagy kínosan vagy jogosan kritizáltam eddig az iskolaújság lapjain mások által előállított dolgokat, most nézzük egy történet kapcsán, hogy az emberi lélekben mi kivetnivaló akad. Mert hát… van bőven. Mindenki bűnös, vagy senki sem az? […]

A reklámszünet alatt azon gondolkodom, én ebben a székben naponta több millió embernek olvasok fel „tényeket”, amelyekről tudom, hogy nem igazak. De nem tudom eldönteni, hogy vajon bűnös vagyok-e magam is. Én nem befolyásolhatom a hírek szerkesztését, ugyanis én alul vagyok az igazságügyi minisztérium hierarchiájában. Azért pénz kell valamiből nekem is. Máshol talán nem engedne a Párt érvényesülni, ha innen kilépnék. Nem kockáztathatok. Én tulajdonképpen kényszerítve vagyok a hazugságra! Igen… ez így kell, hogy legyen… Más lehetőségem nincs. Egyébként is, nem az én hibám, ha az emberek elhiszik. Mindenkinek jogában áll kételkedni! Belegondolva, annyi ellentmondást és egyértelmű hazugságot hordunk itt össze, hogy szerintem az emberek nem is hisznek igazán nekünk, csak eljátsszák… Most belegondolva, lehet, hogy csak angol humorestként tekintenek erre az egészre, és ez jól is van így. Nem vagyok bűnrészes… nem vagyok bűnrészes… Nem vagyok bűnrészes!

Most aztán jól szembenéztem a démonjaimmal, a kételyeim darázsfészkére rovarirtót fújtam, így azok elcsendesedtek. Kezdődik újra a híradás című angol humorest, és már újra büszkén viselem az álmosolyt, miközben olvasom a halálhíreket. Most már tudom magamról, eldöntöttem: nem vagyok bűnrészes […] Nem vagyok bűnös, ez jutott eszembe. Végigvigyorogtam a hírblokkot, és mivel elcsendesítettem a belső zűrt, jókedvű voltam, és vidáman néztem a kamerákba, melyekbe belemondtam a híreket, amikben vagy hazudtam, vagy közöltem, hogy valakit elégettek, leszúrtak, megerőszakoltak, elütöttek, lelőttek, lefejeztek, megettek, felnyársaltak vagy éppen kibeleztek.

Budai Perspektíva

Nem az én hibám, hogy ezt teszem. Új reklámszünet kezdődött, belibbent az ezzel megbízott személy fémtálcával, és feketekávét tett az asztalunkra. Kávézás közben ismét kattogni kezdtem: „Ugye tényleg nem én vagyok bűnös, ugye nem csak bemagyaráztam magamnak?” Aztán kortyoltam a fekete löttyből, és megnyugtatott egy új gondolat: „Tulajdonképp, én nem is cselekszem semmi helytelent, én csak a szája vagyok ennek a mérgezett testnek, a közlője annak a szónak, amit a beteg agy összerak!” Még hat perc van a folytatásig. Fejemhez nyúlok megigazítani a hajam, de amint leveszem onnan a kezem, látom, hogy az tiszta verejték. Mikor izzadtam le ennyire? És amikor a válasz a fejembe rontott, dühödt óceánként szakította át a gátat, melyet olyan sok erőfeszítéssel építettem. Megtartott eddig minden mocskot, és megmentette a létem, mert én őszintén elhittem, hogy nem vagyok bűnös.

De ekkor minden átszakadt. A gyomromba, mintha súlygolyót dobtak volna, szorongás még sosem érzett foka ejtett rabjául. Három perc maradt a műsorig. Az elmémet széthordja a gondolatok haragos víztömege, minden semmissé válik, és a bűntudat éhes ragadozóként kezdi felfalni a beleimet. De a legsúlyosabb, legcsontbavágóbb mégsem ez, hanem az, hogy pontosan látom előre: itt most hangzavar van és rengeteg ember, de ha hazaérek, a hangzavar elhalkul, és egyedül maradok, a saját gondolataim végeznek majd velem. Egy perc a műsorig. A mélypont hamarabb beköszönt, mint vártam, és a velejéig gonosz, rosszindulatú, álarcos érzelmek betörnek a gondolataim kényelmes otthonába, s kérdéseikkel teszik hatalmasabbá az okozott kárt: „Tudtad, hogy bűnös vagy?” „Mit láthatnak ebből a gondolkodás veszélyességét magára vállaló nézők?” „Mit érezhet a halálközeli néni, ha utolsó napjaiban ráeszmél, hogy hazugságban élt, aminek te voltál a magyar hangja?” „Akarod ezt folytatni?” „Fogsz még tudni magadba nézni?” És a lelki kegyelemdöfés beront: mindvégig tudatosan cselekedtem, mindvégig mindennel tisztában voltam, tehát mindenben bűnösnek talál a saját lelkem és agyam esküdtszéke. Innentől életemben még sosem érzett sötétség ragad magával, s úgy vagdos falhoz, hogy közben meg sem mozdulok.

Budai Perspektíva

A fájdalom és a bűnhődés átveszi az uralmat a testem felett, és a látásom szűkülni, sötétedni kezd, az utolsó, amit a világból érzékelek, a rendező visszaszámolása:10… 9… 8… 7… 6… 5… 4… 3… 2… 1…

Minden megszakad. Elveszítem minden érzékem, s csak most tér vissza, a saját garzonomban. A telefon csörög, odavonszolom magam, felveszem, a Párt keres. „Elgyengültél, ilyen ennél a TV-nél nem megengedett, elbocsátunk”. Rám tör egy utolsó felismerés: az életem két óra alatt nyom nélkül megsemmisült. Dühösnek lenni már gyenge vagyok. Leteszem a kagylót, gondolkodni kezdek újra: ki tudok ebből valahogy mászni? Az elmém annyira fáradt, tehetetlen, és testem is kimerült, hogy lefekszem aludni, rögtön el is alszom. Hajnal kettőkor kínzó béllyukadásszerű és keserű, méregívű nyállal a számban ébredek meg, s a bűneim, a jelenlegi élethelyzetem puszta gondolata halálközeli kínokat okoz. Összeomoltam, levágta a végtagjaim a saját bűnhalmom. Aztán eszembe jut a Párt hívása. Innentől gondolkodni képtelen vagyok, ösztönből cselekszem. 2:37-ig szótlanul állok a 7. emelet ablakában, s nézek kifelé. Majd a végső széthullásom kezdetét veszi. A bűneim torkuk szakadtából sikítani kezdenek a fejemben. Minden nagyon felgyorsul, fogok egy papírt, és csupán 3 szót írok rá: „majd úgyis elfelejtetek”.

Zihálni kezdek, kinyitom az ablakot. Felragasztom belülről az ablakra az üzenetem, kilépek a párkányra, majd hezitálás nélkül a mélybe vetem magam. Míg zuhanok, csupán pár gondolat marad hátra az életemből: Innentől élnem már úgysem lehetett volna méltó módon. Bűneimet sosem tudtam volna jóvá tenni. Nem kell többé az egzisztenciámat összehazudnom magamnak. Ha a hírolvasó eltűnik, abból bizony másnapra hír lesz. S végül az utolsó: legalább egyszer befolyásolhattam, hogy mit kapnak az arcukba mások.

Budai Perspektíva

Irodalmi rovat
***Percy Jackson – A titán átka* című regény ajánlója**
Írta: Radács Béni (10.D)

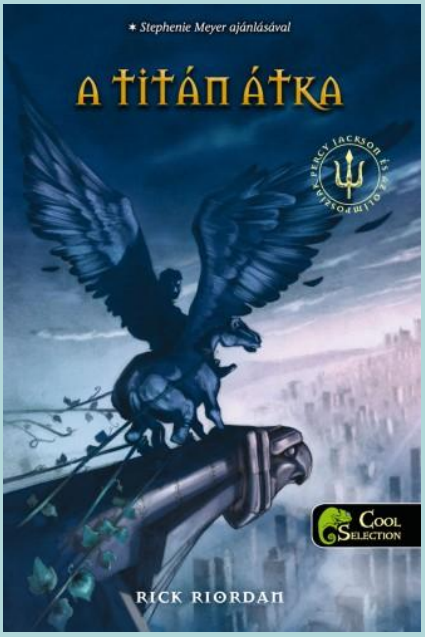

Rick Riordan ebben a kötetben is egy kalandos és veszélyes úton vezet végig.

Percy ebben a részben is küldetésre indul barátaival, és ahogyan ez az előző részekben sem volt bonyodalommentes, most is akadályokba ütköznek. Azonban fokozódnak az izgalmak, hiszen mindössze egy hét áll a csapat rendelkezésére, hogy megküzdjenek a kihívásokkal.

A helyzetet nehezíti az is, hogy Percy egyik jóbarátja talál két félvért, akikre vadásznak a szörnyek, mert ha sikerülne maguk mellé állítaniuk, akkor megnyernék a háborút. Az egyik kiválasztott Nico, aki tud beszélgetni szellemekkel és tüzet idézni, ezenkívül képes árny-utazásra is az alvilágon keresztül. A másik pedig a testvére, Bianca, aki naiv, mivel a testvérével korábban csapdába csalták őket, ahonnan csak évek múlva tudtak kiszabadulni, de emellett gondoskodott az öccséről a szüleik halála után. Azonban egy idő után már nem szeretne felelősséget vállalni Nicóért, ezért csatlakozik Artemiszhez és a vadászokhoz. A vadászok között Bianca jól érzi magát, de van egy lány, akivel nem túl jó a viszonya. Ő Zoé, aki Artemisz egyik leglelkesebb követője, viszont nem szereti, ha parancsolnak neki. Nem érzelgős, csupán a titánok legyőzése a célja. Atlasz lánya, de elárulta a családját, azért az apja kitagadta őt, emiatt nem bízik senkiben. Ők azok az új szereplők, akik Percyék segítségére lesznek a titánok ellen, és közösen nemcsak egy rejtélyt kell megoldaniuk, hanem még egy gonosz tervet is meg kell akadályozniuk.
A titánok vezére, Kronosz egy jóslatot küld Percynek, miszerint rajta múlik, hogy elbukik-e a görög civilizáció vagy az istenek legyőzik-e a titánokat. Azt azonban senki sem tudja, hogy a titánvezér annyira megsebesült az előző csatákban, hogy kénytelen újraéledni, ezért a tábori áruló is a segítségére siet, hogy újra testet ölthessen, és visszatérhessen az istenek elleni harcba.

Irodalmi rovat

Hóvirágok bújtak a fák tövébe

Írta: Ebid Hanna (11.B)

Hirtelen, váratlanul: már semmi sem havas.
Ódákat zenghetnék csodáidról, drága Tavasz!
Virágokat teremtesz, elűzöd a csúnya havat,
Isteni illatok áradatával látod el az utakat.
Rászólsz az állatokra, hogy előbukkanjanak:
„Állatok, állatok, gyertek csak, hát itt a Tavasz!
Gerlicék, fecskék, rókák, medvék, békák, halak!
Oly sokan vagytok, mégis sorjában haladjatok!"
Kevés ideig lesz velünk sajnos a drága Tavasz.

Budai Perspektíva

Búslakodni nem kell már, búcsúztatjuk a telet.
Újonnan megérkezett a napsugár, a jó meleg!
Jaj, de jó! Úgy vártam már a jobb heteket!
Talán, drága Tavasz, elárulod, honnan szedted:
A kellemes időt, a szép virágokat, mindezeket?
Kicsoda vagy, micsoda vagy? Áruld el menten!
A havas talajból hogyan serkent zöldellő bimbó?
„Fiam, lányom, ne törődj hát vélem, drága lelkem!
Árnyként suhanok, s amint jöttem, már mentem.
Kérlek, felejtsd el, hogy valaha is megjelentem.

Tovaszáll a Tavasz öröme, ha többet kérdezel!
Örülj inkább, hogy a tél csúfja véget ért ezzel!
Vigyázz a virágokra, őrizd őket tiszta lélekkel,
És ne feledd, hogy a Tavasz felér egy új élettel."
Behunyom szemem, nem faggatlak kérdéssel.
El sem hiszem, hogy a tavasz felér egy új élettel!

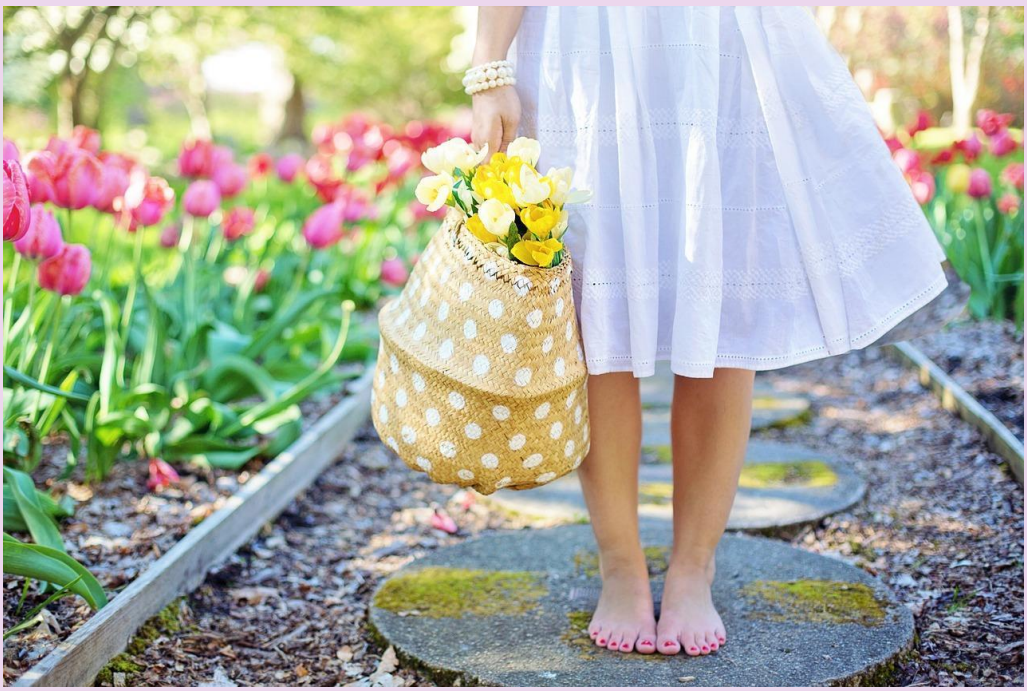

Budai Perspektíva

Nagyikvai Dávid (12.F) beszámolója a Kárpát-medencei helyesírási verseny döntőjéről

Február 28-án rendezték meg az Implom József Középiskolai Helyesírási Verseny Kárpát-medencei döntőjét, ahol több mint 110 diák mérhette össze a tudását, köztünk én is, fővárosi negyedik helyezettként. Már tavaly is én képviseltem iskolánkat a verseny döntőjén, és idén, javítva a 2024-es eredményemen, csupán pár százalék választott el a dobogós helyezéstől.

A versenyt többhavi intenzív gyakorlás előzte meg: hetente több alkalommal is összeültünk a felkészítő tanárommal, Gonda Márta tanárnővel, és megbeszéltük a szabályzat különböző pontjait. Számos olyan kérdés merült fel, melyben eleinte eltérő álláspontón voltunk, vagy éppen máshogyan értelmeztük a helyesírási szabályzatban leírtakat. Ezek a diskurzusok mindkettőnk számára élvezetesek voltak, és mindig örömmel, jókedvvel zárultak.

A verseny döntőjét Gyulán rendezték meg, ahol már 1989-től gyűlnek össze a középiskolás diákok, hogy bebizonyítsák, ők a Kárpát-medence legjobb helyesírói. A versenyzők izgalmát különféle színes programmal próbálták csökkenteni. Lehetőség volt az Erkel- és a Ladics-ház, illetve az Almásy-kastély továbbá a vár megtekintésére is. Az eredményhirdetést színvonalas műsorok előzték meg, majd egy állófogadással búcsúztak a Gyulára érkezőktől.

A döntőre az osztályfőnökömmel, magyartanárommal, Heits Anita tanárnővel érkeztünk meg. A kalandos vonatút, majd a kollégiumi szoba elfoglalása után tettünk egy sétát az esti Gyula utcáin, melyet kikapcsoló beszélgetések színesítettek. Ott-tartózkodásunk alatt megnéztük a várat, az Almásy-kastélyt, illetve a Ladics-ház színvonalas kiállításának köszönhetően betekintést nyerhettünk a 19. századi Gyula polgárainak életébe. Szuper élményekkel és tapasztalatokkal szálltunk vonatra, és indultunk vissza Budapest felé.

Felemelő érzés volt olyan tanulók között lenni, akik ugyanazért küzdenek, tanulnak: a magyar helyesírásért. Megnyugtató számomra, hogy még vannak

olyan középiskolások, akiknek fontos anyanyelvük művelése. Természetesen mi is diákok vagyunk, és tudjuk, egy laza baráti üzenetben nem mindig fontos az ékezetek, illetve a mondatvégi írásjelek pontos használata.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani Gonda Márta tanárnőnek a sok-sok segítségért, gyakorlásért, alapos felkészítésért. Természetesen külön hálás vagyok Heits Anita tanárnő kíséretéért, társaságáért és magyaróráiért, melyek szintén hozzájárultak a tudásom bővítéséhez.

Ez a verseny számomra az utolsó volt, hiszen végzős diákként már nem lesz lehetőségem középiskolai megmérettetéseken képviselni magamat és – ami ennél is fontosabb – az iskolámat. Bízom abban, hogy jövőre lesz olyan budais diák, aki méltó módon folytatja ezt az utat, és hasonló sikereket ér el!

Sportrovat
A bécsi Forma-1-es kiállítás beszámolója
Írta: Kristóf Emőke (10.A)

Talán nem újdonság, ha azt mondom, a Formula-1 világa elképesztő toborzást indított az elmúlt években, kezdve a netflixes sorozattal, melynek címe *Hajsza a túlélésért (Drive To Survive*), folytatva a minden évben megjelenő Formula-1-es játék továbbfejlesztett verziójával (melynek e-sport szériája külön bajnokságot is tart minden évben), a folyamatos új pályákkal, melyek új országok érintettségét hozták magukkal a versenysorozatban, illetve az utazó F1 kiállítással, melyről ebben a cikkben bővebben szó lesz.

A bécsi F1 kiállítás 2024. február 2-től június 16-ig tartott, és egy olyan rendezvény volt, amire tudtam, hogy el akarok menni, hiszen ez a helyszín volt eddig a legközelebb kis hazánkhoz. (A kiállítás jelenleg Londonban állomásozik). Azonban az elvárásaimat nagyon magas szintre tettem, így nem voltam tőle lenyűgözve, és az információk, amiket kaptam, sem minden esetben voltak újak. Hozzá kell tenni viszont, hogy mint a kiállításokon az lenni szokott, voltak dolgok, amiket Bécsbe nem, de a következő helyszínre elvittek, ilyen volt például Ayrton Senna egyik autója.

A kiállításon összesen hat terem volt, az első teremben a sportág történelmét vetítették a szemünk elé hatalmas képekkel, igazi (akár 50-es évekből megmaradt) autómodellekkel és rövid dokumentumfilmekkel, melyekben szerepelnek a sportág legismertebb alakjai.

A következő, második teremben, a legendákén kívül napjainkban is versenyzők versenyoveráljait, sisakjait lehetett megtekinteni. Az én személyes kedvenceim ebben a szobában Max Verstappen és Lewis Hamilton gokartegyenruhái voltak, melyek mellett természetesen ott volt egy kisebb dokumentumfilmes és írásos megemlékezés az elképesztő, 2021-es szezonról és az ő rivalizálásukról. Ezenkívül ebben a teremben megtalálhatóak voltak a sportág mai napig is hatalmas tiszteletben tartott legendáinak (pl. Ayrton Senna, Michael Schumacher, Niki Lauda, Lewis Hamilton stb.) mellszobrai is.

Budai Perspektíva

A harmadik teremben azt vetítették a szemünk elé kiállított autómodellekkel (pl. Sebastian Vettel 2011-es vb-autója, Max Verstappen 2021-es egyéni vb autója), hogy milyen különböző technológiai fejlődéseken esett át a király-kategória az évek során. Itt egy 360 fokos ledfalon körülnézve szintén dokumentumfilmek és ismertető filmek segítségével edukálhattuk magunkat a minket érdeklő kérdések tekintetében.

A negyedik teremben Romain Grosjean hatalmas, 2020-ban a Shaqiri Nagydíjon bekövetkezett balesetének roncsát és a baleset körülményeit tekinthettük meg. (A szalagkorláthoz érkezést követően az autó lángra lobbant, két és fél percig senki nem tudta, hogy Grosjean életben marad-e még. Végül a balesetben a kezei és az egyik lába sérült meg súlyosan). Horrorisztikus élmény volt látni a szétégett maradványokat, Grosjean életét a tűzvédő ruha mellett a „glória" tartotta életben. Ha nem ez lett volna az autóján, a szalagkorlát valószínűleg kettévágta volna a testét becsapódáskor, de nem ez volt az egyetlen alkalom, amikor ez a kötelező biztonsági elem életet mentett.

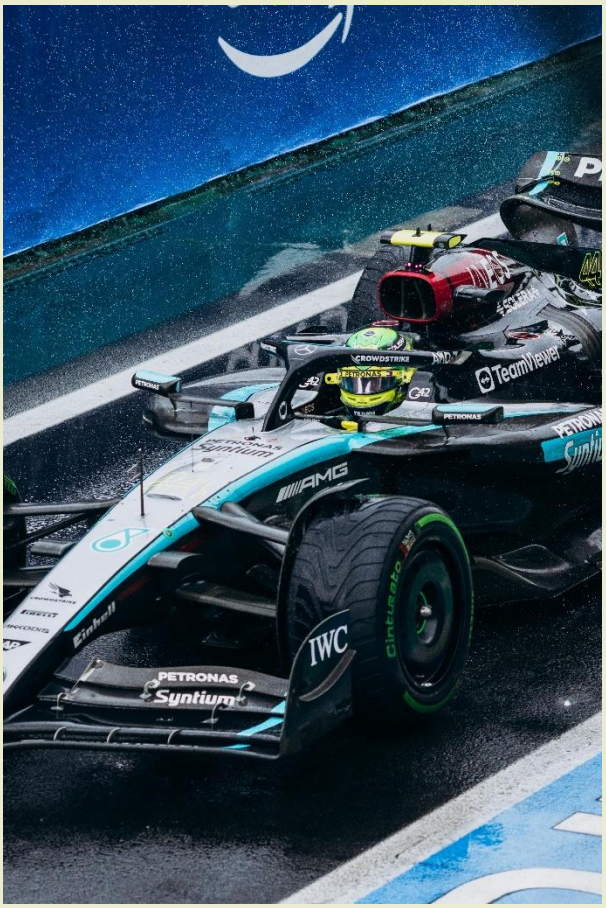

Az ötödik teremben megtekinthettük az ausztriai pálya egyik jellegzetes szobrát, ami nevéhez híven egy bika. (Red Bull Ring). Ezt követően volt egy ledfalas, létszámkorlátozott vetítés, majd a kiállítás végéhez értünk.

Összességében a csalódottság nem vett el az élményből, nagyon hálás vagyok, hogy én is részese lehettem ennek az utazásnak, és nagyon remélem, hogy többször is részt tudok majd venni ilyen eseményeken, hiszen itthon csak akkor érzem igazán az F1 szeretetét, amikor beköszönt nyáron a Magyar Nagydíj hétvégéje, és örülnék, ha ez nem csak akkor lenne így.

Sportrovat
Sítábori élménybeszámoló
Írta: Blaschek Petra (10.A)

Az iskola ebben az évben is szervezett sítábort, március 2-8-ig. Idén Lachtalba mentünk, nem messze a sípályától, a Monarchia parki apartmanokban szálltunk meg. A Novotel parkolójából 34 diákkal és 5 tanárral vasárnap reggel megindult a csapat.

Mikor megérkeztünk, meghökkenten láttuk, hogy alig volt hó, persze ez csak a pályán kívülre vonatkozott. Az első nap a gyerekek tudásának felméréséről szólt, mindenkit a tudásának megfelelő csapatba osztottak. A haladók tanára Borhi Rudolf tanár úr volt, minden reggel valami újabb technikával fogadott bennünket, és mindenbe belekóstoltunk: mentünk hátrafelé, szlalomoztunk, girlandoztunk. Délelőttönként oktatáson vettünk részt, a nap második felében viszont szabad utat kaptunk a pályákon. Délutánonként csapatokban mentünk, akkor már a kezdőknek is volt egy kis szabad idejük, így egy-két barátunkat, akik még csak most kezdték a síelést, föl is vittünk magunkkal minden nap a hegyre, és büszkén kijelenthetem, hogy a tábor végére még a piros pályákon is magabiztosan lejöttek. Egy olyan pályát se tudok mondani, ahol nem voltunk a lezártakon kívül. Személyes kedvenceim azok voltak, ahol lehetett száguldozni, persze csakis biztonságosan. Nem mondom, hogy nem volt lécröpködés egyszer-kétszer, de a csapatunkból szerencsére senkinek nem esett nagy baja. Egyik nap Merkely tanár úr azt mondta az egyik barátnőmnek: „Ugye tudod, ha kiesel a pályáról, vissza kell kúsznod, mert pályán kívül nem fog a biztosítás?”. A pályák a nap végére már szétestek, de minket nem érdekelt, utolsó nap a hatos lift legutolsó menetét mi szépen kihasználtuk.

A sípályán több hütte is van, nagyon szép kilátással, a délutáni szabadidőnkben mindig ott kötöttünk ki. A kilátás, a ragyogó napsütés, a levegő, a társaság mind csodálatos volt! Körbekérdeztem a barátaim közt, mi volt a kedvencük a sítáborban. Volt, aki a sok síelést, volt, aki a liftezést és a hangos zenehallgatásra történő vibe-olást választotta. Az én kedvenc emlékeim, amiket biztos nem fogok elfelejteni, az az utolsó esti tűzijáték, valamint Brunner Egon és Borhi Rudolf tanár urakkal való táncikázások voltak.

A szállás is nagyon kényelmes és cuki volt, mivel magunkra főztünk, volt, hogy másik szobával közösen is ettünk, nevelőapukám tömérdek mennyiségű bolognait csinált nekünk, úgyhogy ételben sem szenvedtünk hiányt.

Összességében még mindig nem tudom elhinni, hogy vége lett. Sok új jó embert megismerhettem, és várom a jövő évi tábort, már most nagyon hiányoznak a csúszások, az esti kártyázások és viccelődések, a pókerezések a hetedikesekkel, a buszút, az ordító zene, a társaság. Mindenkinek csak ajánlani tudom a sítábort, és remélem, a következő is legalább olyan jó lesz, mint az idei. Köszönjük Merkely tanár úrnak a csodás képeket! És minden tanárnak ezt a felejthetetlen kiruccanást!

Alumnirovat
Továbbtanulási ajánló
Írta: Tóth Kamilla Zsófia

Tóth Kamilla Zsófia vagyok, a Debreceni Egyetem gyógypedagógia szakos másodéves hallgatója. 2023-ban végeztem a Budai Gimnáziumban, az angol kéttannyelvű osztályban. A Debreceni Egyetemre pótfelvételi eljárásban kerültem be, ez annyit jelent, hogy az egyetemi felvételi első körében nem vettek fel a három választott szak közül egyikre sem, ám az augusztusi pótjelentkezésnél (amire azok adhatják be jelentkezésüket, akik a rendes felvételi eljárásban is jelentkeztek), már sikerrel jártam.

Az Egyetemnek rengeteg kollégiuma van, ide szociális és tanulmányi pontokkal tudtok bekerülni, emellett szociális ösztöndíjat is van lehetőség igényelni, ami a szociális helyzettel arányosan kerül kifizetésre havi rendszerességgel.

Én a Gyermeknevelési és Gyógypedagógiai Karon tanulok, ez Hajdúböszörményben található, Debrecentől nem messze. Itt a gyógypedagógián kívül választhatjátok a szociálpedagógiát, az óvodapedagógusi képzést, a romológiát és a csecsemő- és kisgyermeknevelő szakot. A karnak egyébként van egy óriási könyvtára, ahol az összes olyan szakirodalmat megtaláljátok, ami szükséges lehet a tanulmányaitok során. Ajánlom, hogy nézzétek meg a kar Facebook és TikTok oldalát is, ahol a programokról és a kar életéről találhattok képeket és videókat. A Hallgatói Önkormányzat szervezésében szoktak lenni különböző rendezvények, bulik, ahol megismerhetjük a felsőbb éves vagy éppen másik szakon tanuló hallgatókat, és még oktatók is ellátogatnak ezekre a közös programokra. A korábban említett közösségi média felületeken megnézhetitek az ezekről készült dokumentációt. Érdemes ezeken a programokon részt venni, mert amellett, hogy kimozdítanak a komfortzónánkból, olyan élményeket adnak, amik a későbbiekben akár a karrierünk során is hasznosak lehetnek (pl. a Traktoros Mikulás).

A gyógypedagógia alapképzésen három elérhető szakirány van: az értelmileg akadályozottak pedagógiája, a tanulásban akadályozottak pedagógiája és a logopédia (ez alkalmassági vizsgához kötött, amire az első év végén kerül sor). Maga a képzés gyakorlatorientált, a gyakorlatokon és hospitálásokon (óralátogatásokon) kívül több olyan rendezvény van, ahol fejleszthetjük magunkat szakmailag, ezek leginkább önkéntes munkák és konferenciák.

Budai Perspektíva

Egyes konferenciákon a DETEP Tehetséggondozó Programon keresztül akár elő is adhatunk, amiért teljesítménykreditek járnak. Külön érdekesség, hogy állatasszisztált képzés folyik nálunk, ez azt jelenti, hogy a karnak van egy kutyája, Dagda, akivel a kurzusokon is találkozhatunk.

Az oktatók segítőkészek és nagyon közvetlenek, nagyon sok téren lehet tőlük segítséget kérni, akár a tananyaggal kapcsolatban, de nyitottak egy kötetlen beszélgetésre is. Kötelező a szakmai idegennyelv, a német és az angol közül lehet választani. Vannak ösztöndíj programok, amik remek lehetőséget kínálnak. Külföldre például a Pannónia-ösztöndíj keretein belül lehet eljutni. A szabadon választható tárgyak nem szűkülnek le a szakok tematikájára, a Nordic Walkingtól kezdve a „Kutya és ember kapcsolata" tárgyon át az Interkulturális ismeretekig szinte bármit választhattok. A szakok teljesíthetők nappali vagy levelező munkarendben és állami ösztöndíjas vagy önköltséges lehetőségeken.

Ha a gyógypedagógia szakkal, a kar mindennapjaival vagy az egyetem nyújtotta lehetőségekkel kapcsolatban kérdésed van, keress bátran a petricca2002@gmail.com e-mail címen.

DÖK-hírek
Diákparlamenti gyűlés – Változások és új irányok
Tóth Milán (12.D) beszámolója

Március 18-án az Eötvös József Gimnáziumban került sor a Fővárosi Diákparlamenti gyűlésére, amelyen iskolánk Diákönkormányzata is képviseltette magát.

A rendezvényen a jelenlévő 67 képviselő biztosította a határozatképességet. A gyűlés elején Antal Jázmin, az Orchidea Gimnázium tanulója tartott beszámolót a Fővárosi Diákönkormányzat (FDÖ) munkájáról, majd gratulálhattunk az új elnöknek, Tallósy Áronnak, aki átvette a leköszönő Nagy Barnabás helyét. A gyűlés egyik fő témája az alapdokumentum módosítása volt. Fontos változás, hogy a pót-tagok jogköre kibővült, így a kormány részeként dolgozhatnak. Emellett elfogadták azt a módosítást, amely szerint a kormány tagjainak legalább 80%-a különböző intézményekből kell, hogy érkezzen, ezzel biztosítva a sokszínűséget. A közelgő Székesfehérvári Országos Diákparlamenti ülésre is érkeztek témajavaslatok, melyek között szerepelt, a tanárok megfelelő továbbképzési lehetőségeinek biztosítása, a szabad tankönyvválasztás, a tanárok gyakoribb értékelése, a havi önvédelmi oktatás beépítése. Sajnos a technikumi és szakgimnáziumi képviselők (köztük mi is) ezekben a kérdésekben nem szavazhattunk, mivel fenntartóink más jogkörbe tartoznak.

A leköszönő elnök, Nagy Barnabás beszédében visszatekintett az FDÖ első ciklusának eredményeire, majd hivatalosan is átadta a tisztséget. Az új elnök hangsúlyozta, hogy „a munka még csak most kezdődik”, és bemutatta a szervezet nyílt pozícióit – többek között videós szerkesztői szerepkörben is keresnek tagokat. A Választási Bizottság új elnökévé Tomka-Babucs Pannát választották. Az új kormánytagok bemutatkozása és 30 másodperces beszéde után minden jelöltet megszavaztak, így összeállt az FDÖ új vezetősége. A gyűlés végén bemutatták a mentálhigiénés munkacsoportot, amelyhez új tagokat toboroztak. Azt, hogy a diákérdekképviselet egyre nagyobb szerepet kap, bizonyítja maga ez a gyűlés is, és a tény, hogy nemrég tárgyaltak egy ENSZ-küldöttel, valamint Karácsony Gergely főpolgármester is egyeztetett az FDÖ-vel.

Bolehovszky Gergő (11.A) DÖK-elnök beszámolója

A fővárosi és országos diákszervezeteken túl iskolánk Diákönkormányzata kapcsolatba lépett az Európai Diákszövetséggel is. A tanév során több rendezvényükön képviseltük már iskolánkat, ez a sorozat folytatódott most márciusban is.

A március 17-ei héten Magyarországra látogattak az OBESSU (Európai Diákszövetség) tagjai, akik egy workshopon vettek részt. 19-én egy városnézős programot szerveztek, ahova elhívtak engem is, hogy képviseljem az iskolát. A délután nagyon jól indult, barátságosak voltak. Körbejártuk a pesti rakpartot, illetve a Ferenciek terét és környékét. A városnézés után szabadfoglalkozás volt, ami alatt elvittem őket lángosozni, kürtöskalácsozni, és beszélgethettem velük szinte mindenről. Lényegében nagyon jól sikerült a program, rendkívül jó hangulatban telt, és legközelebbi látogatásukkor szívesen találkoznának az iskolából többekkel is.

Budai Perspektíva

Van egy izgalmas projekted, amit szeretnél megosztani a világgal?

Egyedi tartalmat készítesz a közösségi médián, esetleg blogot írsz, fotózol, videózol vagy művészeti munkáidhoz keresel közönséget?

A **Budai Perspektíva** lehetőséget ad neked, hogy bemutasd ötleteidet, projektjeidet az iskolatársaidnak! A hátsó borítón mostantól hirdetési felületet biztosítunk diákok számára, ahol megoszthatod:

- Közösségimédia-fiókjaidat,
- Kreatív projektjeidet,
- Művészeti munkáidat,
- Rendezvényeidet vagy kezdeményezéseidet.

🎨 **Mutasd meg, mit alkotsz!**

📢 **Érd el iskolatársaidat!**

🤝 **Találj támogatókat, érdeklődőket, követőket!**

Küldd el nekünk hirdetésed szövegét, képeidet illetve a projected elérhetőségét a következő e-mail címre: dok.budaigimnazium.hu, vagy keresd az iskolaújság szerkesztőségét személyesen!

Budai Perspektíva – Impresszum

Az újság kiadója:

Budai Gimnázium Diákönkormányzata

Főszerkesztő

Bere Ábel

Adminisztrátorok:

Knight Robert

Tóth Milán

Szerzők:

Bacsó Dániel

Batuska Lotti

Blaschek Petra

Bolehovszky Gergő

Ebid Hanna

Erdei Réka

Keszi Csongor

Kristóf Emőke

Majzik Dana

Nagyikvai Dávid

Radács Béni

Szabó Áron

Tóth Kamilla

Tóth Milán

Budai Perspektíva – Impresszum

Támogatók:

Az iskolai újság elkészítését az iskola vezetése valamint tanárai támogatják.

Külön köszönet Szabó Orsolya, dr. Sárváry Marianna, Vrana-Heits Anita tanárnőknek!

Kapcsolat:

E-mail: dok@budaigimnazium.hu

Instagram: @budai_dok

Megjelenés gyakorisága:

6 hetente

A Budai Perspektíva célja:

A diákok hangjának erősítése, kreativitásuk és tehetségük bemutatása, valamint az iskolai közösség összekapcsolása.

Az újság tartalmáért a szerzők felelősek. A megjelent írások nem feltétlenül tükrözik az iskola hivatalos álláspontját.